

Limburgs Landschap

De Limburgse luchten bij zonsondergang:
ze doen mij zuchten avonden lang
De roeken zijn met tientallen zoekend
om te landen in de bomen roekoekoekend
om even later weer op te vliegen
zich op de wind te laten wiegen
Dan laten ze zich kibbelend weer vallen
in de toppen der bomen in grote getallen
Eindelijk komt dan vredige stilte
Ze vouwen hun vleugels tegen de kilte,
om in de takken weg te dromen
tot de zon weer op zal komen

An Cuijpers-Rutjens

Mei 2023

Een **echt** paar

In een zwart-wit kader geplaatst
geen kleur gegeven aan hun feest
maken zij totaal geen haast
het woord gelaten past het meest

zo zoet en stil zitten ze beide
haar hand rust bovenop zijn hand
voor altijd daar aan elkaars zijde
een onuitwisbare vertrouwensband

de ogen spreken me zachtjes toe
over liefde, verdriet, hoop en geluk
ze staren vooruit, enigszins moe
hun jeugd immers al jaren stuk

de rimpels, de groeven, de lijnen
vormen een karakteristiek gezicht
hij kent haar fouten, zij de zijne
maar op de liefde schijnt hun licht

de ervaringen in hun leven
samen ondergaan, samen beleefd
elkaar steun en uitzicht geven
één groot hart dat warmte geeft

hoe vertederend vind ik hen samen
al heb ik hen nog nooit ontmoet
toch hoop ik voor de heer en dame
nog jaren van geluk en voorspoed

Terry van Lierop

De realiteit

Ik dwaalde in mijn dromen
onder oeroude bomen
Beladen met ooft
door de zon gestoofd
Rondom mij pioenen
in het gras rond mijn schoenen
Buitelende vlinders erboven
het zomerde hevig
Maar toen ik ontwaakte
het raam openmaakte
voelde ik de kou
Het vroor dat het kraakte!

An Cuijpers-Rutjens

Slapeloos

de nacht kruipt traag voorbij
buiten fluit de wind
ergens huilt een kind
de nacht kruipt traag voorbij

gedachten houden me gevangen
als vogels in een kooi
'k val aan de nacht ten prooi
gedachten houden me gevangen

op de snelweg raast 't verkeer
waar reizen die auto's naar toe
van 't denken word ik zo moe
op de snelweg raast 't verkeer

ik verlang naar de dag van morgen
als het leven weer leefbaar wordt
maar de dagen zijn toch zo kort
ik verlang zo naar een nieuwe morgen

Resi Faessen-Teeuwen

Metamorfose

Een nieuwe mindset
Opnieuw geboren
Genietend van de dag
Licht naar binnen gloren

Geen verzanden in gedachten
En pertinent geen moeten
weg najagen van modellen
maar rust op blote voeten

vrij zijn in je hoofd
op wolken gedragen
liefde voor jezelf
zonder bevestiging te vragen

Terry van Lierop

Metamorfose

Hoe zwaar moet het leven zijn voor de hedendaagse heersers die het denken aan een toekomst niet aankunnen.

Want....

Toekomst is verandering.

Toekomst is vergankelijkheid.

Toekomst is ouder worden.

Toekomst is uiteindelijk sterven.

Vol heimwee denken de heersers der aarde aan vroegere tijden. Heroïsch leiderschap en overwinning.

Ze maken hun grootmachten weer GROOT, zoals het ooit was.

Heimwee en romantiek verblinden de blik op een toekomst.

Door dit gebrek creëren ze nu een leven dat gericht is op het verleden.

Een ver verleden.

Vele burgers zwoegen onder het juk van de zware strijd die hun leiders weigeren te voeren; namelijk hun angsten aan te pakken en met zichzelf een heroïsche strijd aan te gaan.

Hoe mooi zou het zijn als zij accepteren dat toekomst het meest menselijke is dat bestaat.

Annie Kessels

Alaaf

't petje op
't "pekske" aan
hierna brandt het los

't feestgedruis
met zang en dans
en overal gehos

even uit de band
zorgen aan de kant
3 dagen vrolijkheid

't is Carnaval
dus bovenal
een feest van gekkigheid

Resi Faessen

1 februari 1953

De wind speelde met de takken
steeds ruwer werd het spel
van geselen en striemen.

De storm, de vloed, het springtij
vielen niet te keren; ze werkten samen.

Het opgestuwde water drong huizen binnen
stroomde omhoog door slaapkamers en zolders
de vlucht van bewoners eindigde op de daken.

Hoe lang duurt een nacht in striemende kou en angst?

Hoe weer verder te gaan als je kinderen uit je handen glippen en verdwijnen in de waterberg?

Hoe weer verder te gaan als de verzilte akkers geen oogst meer leveren?

Hoe weer verder te gaan als de wind weer speelt en danst met de takken?

Hoe weer verder te gaan?

Annie Kessels

De walvis

De grens is bereikt: de tijd bijna om
Rapporten vol doemscenario's
voor de Grote Blauwe Wateren
komen niet aan
Daarom zing ik vanaf nu een ander lied
dat met de grote WereldWinden
de aarde rond zal gaan

Ik zal alleen nog maar zingen
over het wondere samenleven
van alg tot walrus
van koraal tot orka,

over die oneindige wereld
waarvoor je alleen maar
met ademloos respect
diep kunt buigen,

over de oorverdovende rust
van dat vloeiend langzaam leven

De Grote Oceaanstromen
zal ik beschrijven en bedanken
want zij zijn immers die indigo baarmoeder
van onze groene Moeder Aarde

De grens is bereikt en
ik wens dat dit nieuw lied
vol verlangen heimwee liefde
de mens diep in zijn hart zal raken
en dat hij diezelfde dag nog
eindelijk wakker wordt,
beseft waar hij vandaan komt

Karin Vossen

December 2022

Nav de woorden: grens en walvis
en het boek "De zwerm" van Frank Schätzing

